

„KAKS KUUKIIRT MU TOAS „ A.Oit / H.Karmo

Sinuta tuisaku lumi,
murdugu tormides puud,
mingu või maailm hukka –
minul on mõelda muud.
Mina pean mõtlema sinust,
üksindus pureb ning sööb...
Istun ja elan ja olen
orvuna võlutud öös.

REFR.: On ainult
kaks kuukiirt mu toas,
kaks kildu minu peos.
Sealt naeravad
mu poole nad
ja meid miski seob.
Kaks kuukiirt mu peos,
soe valgus hõbejoas.
Jah, tee mis teed,
su silmad need –
kaks kuukiirt mu toas.

Sinuta kevad on tühi,
kõik on kas möödas või eel.
Unetust piinab vaikus,
koidik on kaugel veel.
Kellal on ükskõikne süda,
kiretult tunde ta lööb.
Istun ja elan ja olen
orvuna võlutud öös.

REFR.: